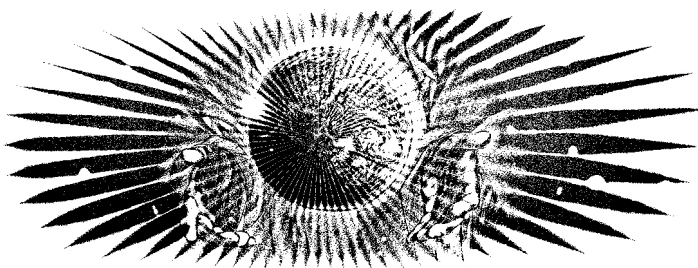

FORSONING OG GUD- DOMMELIG INITIATIV

Bakgrunnsstoff *Rom 3,19–22; 5,6–8; 5,20.21; Ef 1,4; Kol 1,26.27; 2 Tim 1,8.9; Tit 1,2.*

Minnevers **“Da han kunngjorde oss sin viljes hemmelighet, den frie beslutning han hadde fattet om å fullføre sin frelsesplan når tiden var inne: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord“ (Ef 1,9.10).**

Hovedtanke **Å vise at guddommen var forberedt på syndefallet og at det ble laget en plan for å løse syndens problem lenge før den oppstod.**

Ukeoversikt Menneskene ble skapt med moralsk frihet, noe man ikke finner hos noen av de andre skapningene som Gud hadde skapt på jorden. Da Gud hadde gitt dem denne friheten, var den deres, og han kunne ikke ta den fra dem uten å helt forandre deres natur. Denne friheten kunne de bruke til enten å vise ham kjærlighet og trofast lydighet, eller de kunne bruke den til å forkaste livets gave og være ulydige mot Herren. (For hvis menneskene ikke kunne velge å være ulydige, ville de jo ikke være fri.)

Gud forutså ulydighetens fryktelige mulighet og handlet deretter. Derfor ble frelsesplanen til i Guds sinn lenge før mennesket

ble skapt og før ondskap og synd gjorde sitt inntog, og denne planen hadde sitt utgangspunkt i Jesu Kristi person og verk.

SØNDAG**Guds kjærlighets mysterium**

Les Romerne 5,6–8. Hva var det som fikk Gud til å bringe til veie frelsen i Jesus?

Gud var ikke forpliktet til å frelse menneskeheten. Det var ikke noe han kunne tvinges til å gjøre. Det er vanskelig å forestille seg guddommen si: “Hadde vi gjort sånn eller sånn, ville ikke Adam and Eva falt i synd. Derfor bør vi nå gjøre noe for å redde dem ut av denne knipen de er kommet i.” Nei, det var menneskene som selv førte seg ut i det uføret de fant seg i etter syndefallet: “Gud skapte menneskene slik de skulle være, men de prøver så mange slags påfunn.” (*Fork 7,29*).

Hvis Gud hadde følt seg forpliktet til å frelse oss, ville frelsen vært noe vi fortjener. Men det motsatte er tilfellet: Den er noe vi ikke fortjener, men likevel var Gud villig til å gi oss den. Dette gjør hans frelsesverk enda mer bemerkelsesverdig, for det han gjorde for oss var ikke noe han måtte gjøre, men noe han i sin kjærlighet valgte å gjøre. Skaperen hadde ingen forpliktelser overfor oss skapninger.

Les Romerne 3,19–22. Hva sier Paulus her om hvordan vi blir frelst? Hva er lovens oppgave i forbindelse med løsningen av syndens problem?

På grunn av synden er det umulig for oss mennesker å gjenopprette vårt opprinnelige forhold til Gud ved å holde loven (*se Rom 8,3; Gal 3,21*). Det er like umulig for loven å frelse oss

som det er å vekke et lik til live ved å gi det mat. Hvis noe skulle skje, måtte Gud selv ta initiativet. Og det gjorde han da han på korset åpenbarte sin rettferdighet i Jesus. Den troende får del i denne rettferdigheten ved troen og ikke ved lovgjerner. For hvis frelsen var noe vi kunne gjøre oss fortjent til ved lydighet, da ville Gud være forpliktet til å frelse oss. I stedet forordnet Gud at menneskene skulle få tilgivelse og få adgang til et varig og evig fellesskap med ham ene og alene ved det hans Sønn, Jesus Kristus, utrettet for oss.

Til ettertanke **Hva betyr mest for deg (og hvorfor?): at noen gjør noe for deg fordi han eller hun er forpliktet til det eller av ren og skjær kjærlighet?**

MANDAG

Guds nådes mysterium

“I ham har vi forløsningen som ble vunnet ved hans blod, tilgivelse for syndene. Så stor og rik er hans nåde” (Ef 1,7) .

Det er lett å tenke seg at universets intelligente skapninger må ha lurt på hvordan Gud ville håndtere synden da den kom inn i verden. De skulle komme til å bli overrasket. De skulle få se noe de nok aldri før hadde sett, en side av Guds kjærlighet og makt som nå skulle komme til uttrykk i forbindelse med menneskets fall. Gud ville overvinne synden på vår klode ved hjelp av nådens makt. Gud viste seg å være god og nådig mot disse syndige og opprørske skapningene. Jesus sa dette om Faderen: “Han er god mot de utakknemlige og onde” (Luk 6,35).

Hva er så betydningsfullt ved den kontrasten Paulus trekker mellom syndens fenomen og Guds nådes åpenbaring? Rom 5,20.21.

I Bibelen er nåden en side av Guds kjærlighet, og den tilbys syndere på en helt spesiell måte. Det er som nåden betegner en dynamisk, konstant og evig side av Guds natur, en som hele tiden forsøker å føre syndere tilbake til harmoni med ham. Bibelens forståelse av nåden bekrefter at Kristi soningsverk kommer til oss som en gave, et frelsesverk vi ikke fortjener. Guds nåde innebærer at det ikke er noen unnskyldning for vår synd, den er uten berettigelse og fortjener evig død, men i stedet for døden tilbys vi håp og løfter om liv, ja evig liv. Og denne vidunderlige siden av Guds natur ble åpenbart for universet på en uforlignelig måte i Kristi person og verk. Det er bare i ham vi kan finne og få del i gleden over hans store og rike nåde (*Ef 1,7*).

Til ettertanke **Les 2. Korinter 8,9. Hva er det Paulus snakker om her? Og hvordan har du opplevd den nåden som kommer til syne i denne teksten? Hvordan er ditt liv blitt annerledes som en følge av det Jesus har gjort for deg?**

TIRSDAG

En evig plan

Gud var ikke forpliktet til å frelse oss etter syndefallet. Men han gjorde det likevel. Og denne beslutningen – som kostet ham så dyrt – var ingen ettertanke.

Les Efeserne 1,4; Kolosserne 1,26.27; 2 Timoteus 1,8.9; og Titus 1,2. Hva sier disse tekstene oss om når frelsesplanen ble klekket ut?

Det nye testamentet avslører flere ting om Guds mysterium.

For det første ble den utformet “før verden ble skapt” (*Ef 1,4*). Det vil si at Guddommen hadde lagt en plan for å takle ulykken lenge før mennesket falt i synd.

For det andre har dette mysteriet “vært skjult fra evighet av og for alle slekter (*Kol 1,26*). Ikke nok med at planen var blitt utarbeidet på forhånd, det ble også bestemt at den skulle settes ut i livet på et bestemt tidspunkt. Derfor ble den holdt skjult i Guddommen gjennom alle tider.

For det tredje er mysteriet uttrykkelig forbundet med Kristus (*Kol 1,27*). Dette henviser til Kristi persons mysterium, hans tjeneste, død, oppstandelse og midlertjeneste for en syndig menneskehet. Det er i egentlig forstand godt nytt om frelse i Kristus, det kristne evangelium (*Ef 6,19*).

For det fjerde er mysteriet mer presist uttrykt som Guds plan om at han i Kristus skulle “sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord” (*Ef 1,10*). Planen gikk ut på at Gud i og gjennom Kristus skulle gjenopprette den kosmiske harmoni som var blitt ødelagt på grunn av synden. Allerede gjennom enheten mellom jøder og hedninger i menigheten kan man se hvor effektiv denne prosessen er (*Ef 3,6*). For det femte er det mysteriet som i all hemmelighet ble utformet hos Guddommen før verdens skapelse nå gjort kjent ved at Kristus er kommet inn i menneskets historie.

Til ettertanke **Allerede før verdens skapelse var det Guds plan å frelse verden, og hver eneste en av oss. Hva betyr det for deg og ditt håp, dette at det allerede før du ble til var Guds plan å frelse deg?**

ONSDAG

Korsets vei

Gud kunne ha håndtert menneskets fall på flere forskjellige måter. Han kunne ha drept Adam og Eva med det samme, ja, hele kloden med. Eller han kunne ha overlatt dem til sin egen skjebne – han kunne ha latt dem møte syndens uavvendelige følger, som ville ha betydd evig undergang.

Men det var en ting han ikke kunne ha gjort: Han kunne ikke ha ignorert deres opprør, latt som om ingenting var skjedd og latt forholdet til dem forbli det samme.

Hva gjorde Gud til slutt? Han drepte dem ikke, han gikk ikke fra dem, og han ignorerte dem ikke. I stedet iverksatte han sin evige plan om frelse i Kristus.

Les Markus 10,45; Galaterne 1,4; 2,20; Efeserne 5,2, og Titus 2,14. Hvilken nøkkeltanke går igjen i disse versene? Hva lærer de oss om frelsesplanen?

Da Gud hadde bestemt seg for å frelse oss, var det ikke så altfor mange måter han kunne gjøre det på. Faktisk var det bare én. Synden kunne bare overvinnes ved Kristi inkarnasjon, tjeneste, død, oppstandelse og midlertjeneste. Hvis vi skulle slippe evig undergang, måtte Jesus “gi” seg selv for oss. Kristi inkarnasjon og død kunne ikke unngås om vi skulle bli frelst. Med andre ord: Det finnes bare én vei til himmelen, og den går via Kristi hjerte på korset.

Da Jesus lå på kne i Getsemane og opplevde dødsangsten (*Matt 26,36–46*) mens han bar verdens synd, kom han frem for Faderen og spurte ham i praksis om det ikke fantes noen annen måte å frelse mennesket på. Svaret kom i form av Guddommens taushet. Det fantes ingen annen utvei til løsning på menneskets problem enn ved Kristi offer.

I Guddommens rådslagning før verdens skapelse tilbød Guds Sønn seg å dø i vårt sted. Som vi så i verset ovenfor “ga” han seg for oss. Det var ingen annen utvei.

Og det var ikke fordi han var nødt til å frelse oss. Han gjorde det frivillig, av kjærlighet. Men da han først hadde bestemt seg for å gjennomføre denne frelsen, var hans død ikke til å unngå, selv om den var en frivillig handling. “Jeg gir mitt liv for siden å ta det tilbake. Ingen tar mitt liv, jeg gir det frivillig.” (*Joh 10,18*).

TORS DAG

Guds plan avslørt i Kristus

Hva sier disse tekstene at Jesus “måtte” gjøre for å gjennomføre sitt frelsesverk? Luk 4,43; 9,22; 17,25; 19,5; 22,37; 24,7; 24,26; 24,44.

I de fleste av disse versene finner vi et verb man kan oversette “det er nødvendig” (gresk *dei*). Verbet uttrykker en veldig viktig side ved Jesu liv. Hele Jesu liv ble levd ut fra det han måtte gjøre for å fullføre sin misjon: “Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg”. (*Joh 9,4*). Tidlig i sitt offentlige virke sa han til disiplene: “Også i de andre byene må jeg forkynne det gode budskapet om Guds rike. Det er det jeg er utsendt for” (*Luk 4,43*). Jesu virksomhet bar helt tydelig preg av hans vilje til å gjennomføre Guds plan og frelse menneskeheten. Alle sider ved hans liv gjenspeilte denne planen. For eksempel da han fikk øye på Sakkeus sa han til ham: “Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg” (*Luk 19,5*).

Men det virkelige målet for Jesu virksomhet var noe mer enn å forkynne evangeliet om Guds rike. Han “måtte” gå en mørk sti. Han måtte dra til Jerusalem. Han kunne ha valgt ikke å gå den, men han visste at det var en uomgjengelig del av Guds plan. Så han sa til disiplene “at han måtte dra til Jerusalem, og at de eldste, overprestene og de skriftlærde skulle la ham lide mye. Han skulle [måtte] bli slått i hjel” (*Matt 16,21*). Han dro dit fordi det var nødvendig at han ble forkastet av den onde slekt (*Luk 17,25*), ble regnet blant lovbrøtere (*Luk 22,37*), og oppløftet på korset (*Joh 3,14; 12,34*). Men døden var ikke nok om han skulle oppfylle sin misjon. Han måtte også stå opp igjen (*Apg 17,3*), tas opp i herlighet og bli der til alle profetiene var oppfylt (*Apg 3,21*). Han fulgte den evige planen som Guddommen hadde utarbeidet.

Til ettertanke Hva er det i ditt liv som du må gjøre, som er nødvendig, og hva er ikke nødvendig? Hvordan skiller du mellom dem, og hvorfor er det så viktig å kunne gjøre det?

FREDAG**Videre studium**

Definisjon på nåde: “Vi ville aldri ha lært hva dette ordet “nåde” betyr hvis vi ikke hadde falt i synd. Gud elsker englene. De er syndfrie og gjør det han vil og oppfyller alle hans befalinger, men han gir dem ikke nåde. Disse himmelske skapningene har ingen erfaring med nåden. De har aldri hatt bruk for den, for de har ikke syndet. Nåden er en egenskap ved Gud som han viser mennesket, som ikke har fortjent den. Vi søkte den ikke, men den har lett etter oss. Gud fryder seg over å gi denne nåden til alle som hungrer etter den, ikke fordi vi er verd den, men fordi vi er helt uverdige.” – *My Life Today*, side 100.

Frelsen: Ikke noe som var tenkt ut i siste liten: “Nådens plan og hensikt eksisterte fra evighet. Før verden ble til, var det Guds plan at mennesket skulle bli skapt, utstyrt med evnen til å gjøre Guds vilje. Men menneskets frafall med alle dets følger, var ikke skjult for Den allmektige, og likevel fikk det ham ikke til å avstå fra å gjennomføre sin evige plan, for Herren ville opprette sin trone med rettferdighet. Gud kjenner enden fra begynnelsen.... Derfor var ikke frelsen noen nødløsning.” – *God’s Amazing Grace*, side 129.

“Han skulle ikke bare dø, han kjente nøyaktig den skammen og ydmykelsen han ville måtte lide, den grusomme behandlingen han skulle få. Det var ingen tvang forbundet med hans vei til den forsmedelige døden på korset, men likevel ofret han sin sjel for synden. Guds tanke om å frelse verden var Jesu tanke. Hans egen kjærlighet var ett med Faderens, og denne kjærligheten tvang ham.” – *The Bible Echo*, november 1895.

- Spørsmål til drøftelse**
1. I sitatet fra Ellen G. White ovenfor sier hun at Gud på forhånd kjente til syndefallet og derfor også alle den smerte og lidelse som skulle komme over verden. Og så skapte han oss likevel? Hvorfor gjorde han det når han visste hva som ville komme til å skje? Hvordan belyser det påfølgende avsnittet dette spørsmålet? Hvordan gjør Jesu lidelse det lettere å forstå hvorfor Gud har tillatt vår lidelse?
  2. Skriv en side der du sammenfatter det som har gjort størst inntrykk på deg i denne ukens lekse. Ta det med til klassen og del med de andre.
- Sammendrag** Det var Gud som tok initiativet til å frelse oss, og han gjorde det frivillig og av kjærlighet. Denne beslutningen, som avslørte hans karakter som nåde, ble fattet i evigheten, før vi ble til, og den forutsatte at Guds Sønn skulle gi sitt liv. Planen kom fullt til syne da den ble iverksatt i Jesu liv, tjeneste, død og oppstandelse.